

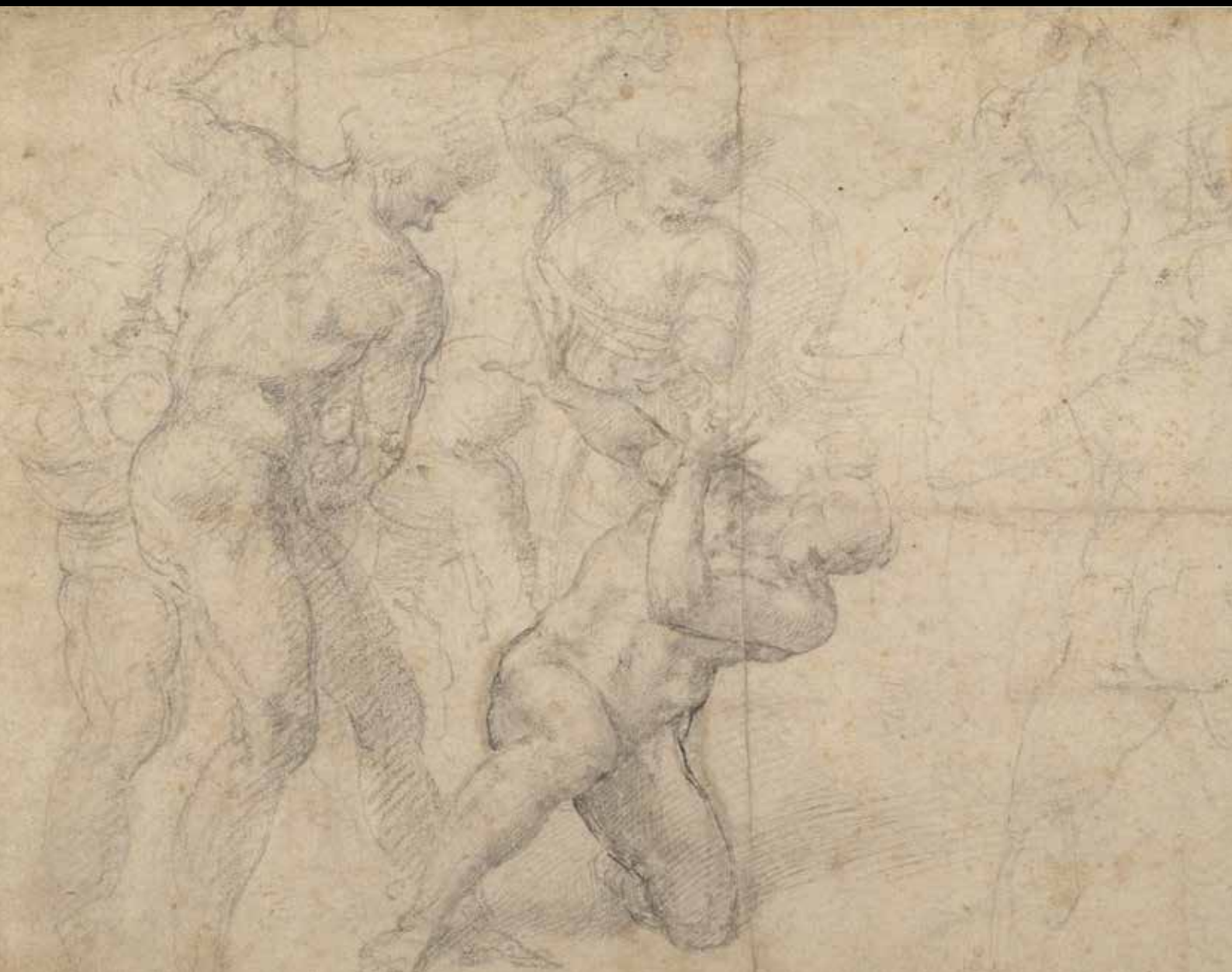
**Musea
Brugge**

Persdossier

Musea Brugge

x

Stichting Jean van Caloen

Kasteel van Loppem

STICHTING JEAN VAN CALOEN

17 mei 2022

De Stichting Jean van Caloen draagt de zorg en het beheer van 1.920 meestertekeningen en 25 schetsboeken over aan het Brugse Prentenkabinet van Musea Brugge

Musea Brugge krijgt prestigieuze collectie met bijna 2.000 tekeningen van topkunstenaars als Michelangelo, Jordaens en Boucher in beheer.

Musea Brugge viert de komst van 1.920 meestertekeningen en 25 schetsboeken in de collectie. De Stichting Jean van Caloen van het kasteeldomein in Loppem draagt de zorg en het beheer van de collectie vanaf 17 mei over aan het Prentenkabinet van Musea Brugge.

De tekeningen dateren van de late 16de tot en met de 20ste eeuw en zijn verzameld door baron Jean van Caloen (1884-1972).

De collectie omvat onder andere de tekening 'Zegenende priester' van Jacques Jordaens en een knappe voorstelling van een jonge vrouw van de Franse meester François Boucher. Absoluut hoogtepunt van de verzameling is de verbluffende 'Steniging van de heilige Stefanus' van Michelangelo Buonarroti. Het is de enige tekening van de beroemde Italiaanse renaissancekunstenaar die bewaard wordt in België. Het is een uitzonderlijk blad omdat het om een compositiestudie gaat: een tekening waarin Michelangelo zijn idee voor een voorstelling op papier zet. Dergelijke tekeningen gebruikte de kunstenaar als voorbereidende schets voor een eindwerk, zoals een schilderij of een beeldhouwwerk.

Naast werken van Italiaanse en Franse meesters zijn vooral de Vlaamse, Hollandse en Belgische scholen vertegenwoordigd. De verzameling is een verborgen, gekoesterde schat. Slechts sporadisch werden enkele van de kostbaarste werken uitgeleend. Met deze aanwinst voegt het Prentenkabinet van Musea Brugge bijna 2.000 tekeningen toe aan de reeds meer dan 20.000 tellende collectie werken op papier.

“Als Stichting kozen we ervoor om onze tekeningencollectie in beheer te geven aan Musea Brugge omdat we het volste vertrouwen hebben in hun expertise en ervaring voor de bewaring, het beheer en tentoonstelling ervan. Daarom investeren we dan ook al jarenlang in het versterken van onze samenwerking met de stad Brugge. Als familie hebben we ook een historische band met de stad in het algemeen en met de site waar het Groeningemuseum gelegen is in het bijzonder. Met het BRUSK-project bewijst Musea Brugge ook dat het naar de toekomst toe op een ambitieuze manier wil blijven investeren in haar collecties.”

**— Jean van Caloen, Voorzitter van de Raad van Bestuur,
Stichting Jean van Caloen**

“Enkele jaren geleden gaf de Stichting Jean van Caloen de 30 middeleeuwse verluchte handschriften uit haar collectie aan de Openbare Bibliotheek Brugge (Biekorf), dit ter bewaring en verder wetenschappelijk onderzoek. De samenwerking en het vertrouwen verliep uitstekend. Begin dit jaar kwamen daar nog enkele losse folio's bij. De bewaring nu van de verzameling waardevolle tekeningen aan het Prentenkabinet van Musea Brugge is een logische volgende stap. Het is de wil van de Stichting Jean van Caloen om de eeuwenlange banden van de familie van Caloen met de stad Brugge op intensieve manier verder uit te bouwen.”

**— Benoit Kervyn de Volkaersbeke,
Stichting Jean van Caloen**

“We zijn bijzonder vereerd de fantastische verzameling tekeningen van de Stichting Jean van Caloen te mogen verwelkomen in Brugge. Met deze aanwinst doen een aantal kunstenaars hun intrede in het Prentenkabinet die nog niet in onze collectie aanwezig waren. Bovendien bevat de verzameling van Jean van Caloen vele tekeningen die aansluiten op de collectie die reeds in het Prentenkabinet aanwezig is.”

**— Anne van Oosterwijk,
Directeur Collectie Musea Brugge**

“We zullen de tekeningen grondig onderzoeken en bestuderen, samen met specialisten uit het vakgebied. Dat onderzoek zal resulteren in een wetenschappelijke catalogus over de collectie met aandacht voor de meest belangrijke bladen uit de verzameling. Deze publicatie zal verschijnen ter begeleiding van een tentoonstelling over de collectie in de nieuwe tentoonstellingshal BRUSK. Daarnaast zullen we de volledige collectie ook digitaal ontsluiten op de website van Musea Brugge, zodat deze tekeningen voor iedereen toegankelijk worden.”

**— Evelien de Wilde,
Conservator Prentenkabinet, Musea Brugge**

Sneak Preview

Presentatie van 7 topwerken uit de collectie

Musea Brugge en Stichting Jean van Caloen vieren de overdracht met een kleinschalige tentoonstelling in het Groeningemuseum van zeven topwerken uit de collectie. De werken zullen een korte week te zien zijn tussen 17 en 22 mei en vervolgens samen met de andere tekeningen in de verzameling van de Stichting een plaats krijgen in het Prentenkabinet van Musea Brugge. Daar zal de collectie volledig geregistreerd en in hoge resolutie gedigitaliseerd worden, waarna de werken ontsloten worden via de digitale collectiedatabase van Musea Brugge.

Presentatie topwerken

17 - 22.05.2022

Groeningemuseum

Dijver 12, 8000 Brugge

De topwerken

Michelangelo - Steniging van de Heilige Stefanus, 1525-30

Michelangelo is één van de beroemdste Italiaanse renaissancekunstenaars. Miljoenen toeristen vergapen zich jaarlijks aan zijn fresco's in de Sixtijnse kapel van het Vaticaan en zijn indrukwekkende beeldhouwwerken zoals de David in Firenze. Na een opleiding bij de schilder Domenico Ghirlandaio keek de kunstenaar veel naar het werk van de vroegste grootheden uit de Italiaanse renaissance zoals Giotto en Masaccio en naar sculpturen uit de Oudheid. Daarnaast deed Michelangelo (net als Leonardo Da Vinci) zelf onderzoek naar het menselijk lichaam; naar verhoudingen, spierbundels, bewegingen en houdingen. Om de complexe structuren van het lichaam te begrijpen, maakte hij ook studies van ontlede lijken. Met deze kennis tekende hij figuren van bijzonder accurate en overtuigende anatomie.

Er zijn ongeveer 600 tekeningen van Michelangelo bewaard gebleven. Dit ogenschijnlijk grote aantal moet toch maar een fractie zijn van het getekende oeuvre van de meester, die van zijn jonge tienerjaren tot zijn dood op 88-jarige leeftijd heeft geschetst. Het blad met de 'Steniging van de Heilige Stefanus' is de enige tekening van Michelangelo in België. Het is een uitzonderlijk blad omdat het om een compositiestudie gaat.

Compositietekeningen van Michelangelo zijn heel zeldzaam. De meeste tekeningen die van Michelangelo bewaard zijn gebleven zijn figuurstudies, waarop slechts één of enkele figuren zijn afgebeeld, of misschien zelfs maar een deel van een figuur. Sommige wetenschappers vermoeden dat Michelangelo compositietekeningen niet bijhield omdat deze bladen na de voltooiing van het eindwerk waar ze voor bedoeld waren geen waarde meer hadden voor de kunstenaar. Figuurstudies en anatomische schetsen kon hij echter goed gebruiken als hij weer een nieuwe compositie moest bouwen.

Bovendien gaf Michelangelo in 1564 opdracht om de tekeningen uit zijn Romeinse studio, vooral gemaakt in de periode 1534-1564, te verbranden, waardoor er veel bladen verloren zijn gegaan. Deze tekening is gemaakt voor die tijd, als Michelangelo in zijn thuisstad Firenze werkt 1516-1534. De meeste tekeningen die van Michelangelo bewaard zijn gebleven zijn van deze periode. De tekening was vermoedelijk een gift aan Michelangelo's leerling Antonio Mini. De studie van een hoofd op de achterkant van het blad dat is toegeschreven aan Mini versterkt dit vermoeden. Die studie wordt gedateerd rond 1525-26. Er wordt vermoed dat Michelangelo het blad met de studie van Mini hergebruikte voor zijn compositiestudie. 'De Steniging van de Heilige Stefanus' zou daarom na die datum zijn ontstaan.

De tekening is karakteristiek voor de manier waarop Michelangelo werkt in zijn schilderijen en presentatietekeningen. Hij heeft een scherpe focus op de voorgrond en werkt de achtergrond licht uit. Op stilistisch vlak sluit de tekening aan bij ander werk van Michelangelo uit de jaren '20 van de 16de eeuw.

De tekening werd ontdekt als een werk van Michelangelo door Cécile Kruyffhooft die de tekeningencollectie van de Stichting Jean van Caloen jarenlang inventariseerde en onderzocht. Haar vermoedens werden bevestigd door verschillende experts, onder wie K. Oberhuber, H. Chapman, P. Rosenberg en P. Ioannides.

Gebaseerd op: Paul Ioannides, 'On Michelangelo's 'Stoning of St Stephen'' in: Master Drawings 2001, vol. 39 nr. 1 pp. 3-11.

Cristoforo Roncalli (Il Pomarancio), Naakte lopende man met een urne

De lopende jongen met urne is getekend in rood krijt, ook wel sanguine genaamd, op blauw papier. Het rechterbeen is verkort afgebeeld om de beweging van de figuur te accentueren; een technisch ingewikkeld hoogstandje om beweging in een voorstelling te suggereren. In deze tekening komt Roncalli duidelijk tot uiting als navolger van Michelangelo, maar is ook de invloed van Annibale Carracci te zien. Diens weelderige en gedurfde fresco's in de Palazzo Farnese zijn doorheen het oeuvre van Roncalli van belang geweest. De tekening is stilistisch in verband gebracht met de studie 'Gevallen engel' van Roncalli in de Uffizi in Florence en met een blad met een 'Engel met een geopend boek' (Parijs, Drouot 2001), tevens getekend in rood krijt op blauw papier.

Roncalli was van Toscaanse komaf. Zijn bijnaam Il Pomarancio verwijst naar zijn geboorteplaats. De kunstenaar heeft vele opdrachten uitgevoerd voor openbare gebouwen in Italië, vooral in Rome. Hij maakte verschillende werken ter decoratie van kerken zoals een altaarstuk in de Santa Andrea della Valle en een mozaïek in de Capella Clementina in het Vaticaan. Paus Paulus gaf Roncalli als patroon ook opdracht tot decoratie van de basilica van San Giovanni in Lateranen. Het is niet duidelijk met welk doel Roncalli deze tekening gemaakt heeft. Vermoedelijk houdt het blad verband met een particuliere opdracht voor een decoratief fresco in één van de paleizen in Rome.

Gebaseerd op: Pascal Ruys-Raquez in: tent. cat. De Giorgione à Tiepolo. Dessins Italiens du 15e au 18e siècle dans les collections privées et publiques de Belgique, Musée communal d'Ixelles, Brussel 1993, pp. 112-113. en Pascal Ruys-Raquez in: tent. cat. European Master Drawings Unveiled. Van der Goes, Michelangelo, Van Goyen, Fragonard and other masters from Belgian collections, Kunsthal Rotterdam 2002, pp. 192.

Johannes Stradanus, Sol (Apollo) en Mars, ca. 1595

Sol

Mars

7

'Sol (Apollo als zonnegod)' en 'Mars' zijn hoogstwaarschijnlijk ontwerpen voor prenten die nooit gegraveerd en uitgegeven zijn geweest. De tekeningen maken deel uit van een Planetenserie in de trant van de reeks 'Septem Planetae' uitgevoerd door Hans Collaert. De tekeningen zijn afkomstig uit de privécollectie d'Aigremont die geveild werd in 1866. Er bestaan twee andere tekeningen die uit dezelfde collectie afkomstig zijn met voorstellingen van Venus en Jupiter. 'Jupiter' draagt het jaar 1595. Er wordt vermoed dat ook 'Sol (Apollo)' en 'Mars' in dit jaar getekend zijn. In Museum Plantin-Moretus is een blad met een voorstelling van Mercurius dat het 1587 gedateerd is. Er wordt daarom verondersteld dat Stradanus twee keer een plantenreeks ontwierp, eenmaal in 1587 en enkele jaren later in 1595.

Stradanus (Jan van der Straet) was één van de weinige Noord-Europese kunstenaars die een lange, succesvolle carrière opbouwde in Italië. Cosimo I de' Medici nam de kunstenaar onder zijn hoede. Onder het patronaat van Cosimo de' Medici werkte Stradanus aan de decoratie van Palazzo Vecchio in samenwerking met Giorgio Vasari en aan andere prestigieuze opdrachten. Bovendien was hij betrokken bij de start van de eerste Europese kunstacademie, de Accademia del Disegno. Stradanus maakte naam als schilder en als ontwerper van tapijten. Vanaf de jaren 1570 hield hij zich ook bezig met ontwerpen van prenten, waartoe 'Sol (Apollo)' en 'Mars' gerekend kunnen worden.

Stradanus is als gekende Brugse renaissancekunstenaar een belangrijk speerpunt in de collectie van Musea Brugge. In het Groeningemuseum werd in 2008-2009 een tentoonstelling georganiseerd over de meester. Musea Brugge kocht in 2017 een olieverfschets aan van Stradanus met een voorstelling van een herder en het Prentenkabinet bewaart verschillende prenten van de meester waaronder nagenoeg alle prenten uit de beroemde reeks 'Nova

Reperta', met voorstellingen van de meest belangrijke ontdekkingen en uitvindingen van de renaissance. 'Sol (Apollo)' en 'Mars' zijn samen met de vier tekeningen met voorstellingen uit het leven van Christus de eerste tekeningen in de collectie van het Prentenkabinet van Musea Brugge. Met deze werken is de tekenkunst van Stradanus ook vertegenwoordigd in het Brugse Prentenkabinet en werd een belangrijke lacune opgevuld.

Gebaseerd op: Cécile Kruyfhoofd e.a., Keuze uit de Vlaamse en Hollandse tekeningen van de Stichting Jean van Caloen, Loppem 1997, pp. 13-14.

François Boucher – Jonge vrouw met kanten muts, ca. 1730

9

De jonge vrouw is zittend afgebeeld met kanten muts. De tekening is vermoedelijk een vroeg werk, gemaakt in de jaren 30 van de achttiende eeuw. De wulpsse trekken die geregeld terugkeren in zijn seculiere werk laat Boucher hier achterwege. De kunstenaar maakt een eerlijk en elegant portret van de vrouw. Zij behoort tot de opkomende bourgeoisie die maar weinig vertegenwoordigd is in het oeuvre van Boucher. Hij maakte slechts enkele portretten en voor deze werken stonden vaak figuren uit de hogere klasse model.

Er is geen schilderij bekend waarvoor Boucher deze tekening gemaakt zou hebben en het karakter van de voorstelling doet eerder vermoeden dat het een opzichzelfstaande tekening is, niet bedoeld als voorstudie. Omdat het werk is gemaakt rond 1730 en in verband met de sociale status van de geportretteerde wordt vermoed dat het gaat om een voorstelling van een jonge Marie-Jeanne Buseau, dochter van Jean-Baptiste Buseau. Boucher trouwde haar in 1733. De identificatie is echter niet zeker.

Boucher heeft een subtiele stijl die in deze tekening goed tot uiting komt. Zijn virtuoze hand en subtiele kleurenpalet is te herkennen in de vloeiende lijnen en de zorgvuldig uitgewerkte kleurstelling in de tekening. De licht maar treffend geschetste handen van de dame zijn kenmerkend voor de stijl van Boucher.

Gebaseerd op: Pascal Ruys-Raquez in: tent. cat. Esquisses, pastels et dessins de François Boucher dans les collections privées, Musée Lambinet, Versailles 2014, p. 50; Pascal Ruys-Raquez in: tent. cat. European Master Drawings Unveiled. Van der Goes, Michelangelo, Van Goyen, Fragonard and other masters from Belgian collections, Kunsthal Rotterdam 2002, pp. 257; en Alastair Lang, The Drawings of François Boucher, New York 2003, pp. 158-159.

Hermanus Fock, Duinlandschap met een tekenaar, ca. 1800

Er zijn 120 etsen en aquatinten bekend van de Noord-Nederlandse tekenaar Hermanus Fock, maar slechts een klein aantal tekeningen. Hij maakte vooral charmante en intieme landschappen. Het grote blad *Duinlandschap met een tekenaar* is niet alleen uitzonderlijk in het oeuvre van Fock maar is ook een opvallend werk in de Noord-Nederlandse tekenkunst van de 18de en 19de eeuw. De tekening geeft een glimp van de gevoelswereld die, zoals werd aangenomen, maar zelden een rol speelde in de landschapsvoorstellingen in deze periode.

10

Het duinlandschap wordt in de 17de eeuw veel afgebeeld door meester als Jan van Goyen en Pieter Molijn, vaak met een panoramische blik over het landschap en gestoffeerd met reizigers. De 18de-eeuwse meesters Pieter Barbiere en Carel Lodewijk Hansen kozen juist voor een accent op het wat ruigere boslandschap aan de rand van de duinen. Jacob Ernst Hansen had dan weer vooral oog voor een pittoreske afbeelding van het landschap. In afzetting tegen de composities gevraagd door 18de-eeuwse behangselateliers richtten kunstenaars zich in tekeningen en in de prentkunst op een vrijere weergave van het landschap. Vaak werd hierin voortgebouwd op de 17de-eeuwse tradities met meester als Jacob van Ruisdael en Meindert Hobbema als belangrijkste bronnen van inspiratie. Fock's duinlandschap past in deze traditie, maar is binnen deze traditie een uitzonderlijk werk. Het duinlandschap is hier afgebeeld als onherbergzaam landschap en springt als eerste in het oog. De kleine tekenaar die de duinen overziet en op papier vastlegt, valt pas op na een tweede of derde keer kijken.

De stijl van de tekening, met lange vloeiende krijtlijnen en brede vlakken, sluit aan bij 17de-eeuwse voorbeelden. Omdat het blad zo zorgvuldig uitgewerkt is met witte hoogrels wordt ervan uitgegaan dat de tekening bedoeld is voor verkoop aan verzamelaars. Het gaat waarschijnlijk om een voorstelling van het gebied bij Overveen of Zandvoort, bij de Noord-Hollandse stad Haarlem.

Gebaseerd op: Robert-Jan te Rijdt in: tent. cat. Langs velden en wegen. De verbeelding van het landschap in de 18de en 19de eeuw, Amsterdam 1997, pp. 176-177.

Jacques Jordaens, Zegenende priester

Jacques Jordaens behoort samen met Peter Paul Rubens en Antoon van Dyck tot de belangrijkste Zuid-Nederlandse barokschilders. Hij wordt geschaard tot de Antwerpse school en is bekend om zijn indrukwekkende historiestukken, genrestukken en portretten. De tekening 'Zegenende priester', toont een figuur in albe en stola. Hij is naar rechts gedraaid en maakt een zegenend gebaar met zijn rechterhand.

11

Er bestaan nog twee tekeningen van Jordaens met een gelijkaardig onderwerp: één studie van een priester en één van een monnik. Het blad met de priester wordt bewaard in The Minneapolis Institute of Art en het blad met de monnik in de Koninklijke Bibliotheek van België. Expert Brecht Vanoppen vermoed dat de drie bladen rond dezelfde tijd zijn ontstaan, circa 1650.

Het is niet duidelijk waarvoor de tekening van Jordaens in de collectie van de Stichting Jean van Caloen een voorbereidende studie is geweest. Op Jordaens altaarstuk 'De wonderen van de heilige Dominicus' staan gelijkaardige geestelijken afgebeeld. Dit altaarstuk wordt ook gedateerd rond 1650.

Gebaseerd op: Brecht Vanoppen in: tent. cat. Bruegel and Beyond. Netherlandish Drawings in The Royal Library of Belgium, 1500-1800, Veurne 2022, pp. 276-277 (te verschijnen).

Over de Stichting Jean van Caloen

In 1856 lieten baron Charles van Caloen en zijn echtgenote gravin Savina de Gourcy Serainchamps het romantische Kasteel van Loppem bouwen door Edward Welby Pugin en Jean Baptiste Bethune.

Het kasteel herbergt een rijke kunstverzameling, voor het merendeel bijeengebracht door Baron Jean van Caloen (1884-1972), de kleinzoon van Charles. Hij was een verwoed collector met een verreikende interesse: middeleeuwse sculpturen, Vlaamse schilderijen, steengoed uit Raeren en Westerwald, Mechelse albasten, Portugese ivoeren, verluchte handschriften, prenten en tekeningen. Deze verzamelingen zijn grotendeels ondergebracht in heringerichte kamers op de eerste verdieping waar ze in een museale opstelling tentoongesteld staan.

Baron Jean van Caloen richtte in 1951 een stichting op die zijn naam draagt en waarin hij het kasteel met park en bijgebouwen alsook de volledige inboedel onderbracht. Deze stichting stelt zich tot doel het behoud van het hele kasteelcomplex voor de komende generaties te vrijwaren en de collecties bekend te maken en uit te breiden. Door zijn grote historische en artistieke waarde is het kasteel sinds 1985 beschermd als monument en werd het grondig gerestaureerd en herwaardeerd. Ook het kasteelpark met doolhof is als landschap beschermd en is open voor het publiek.

Van Caloen en Brugge: een historische band

De verzameling werd bijeengebracht door baron Jean van Caloen (1884-1972). Hij was de kleinzoon van Charles van Caloen die samen met zijn echtgenote gravin Savina de Gourcy Serainchamps in 1856 het neogotische kasteel in Loppem lieten bouwen door Edward Welby Pugin en Jean Bethune. De familie overwinterde in Brugge in het pand aan Dijver 11, waar tegenwoordig het Europacollege gevestigd is. Louis van Caloen, broer van Charles, was jezuïet en stichter van het Aartsbroederschap van St.-Franciscus Xaverius. Charles was voorzitter van het provinciaal comité van de broederschap en weldoener van de Brugse en Loppemse afdelingen. Hij bekostigde de bouw van de neogotische kapel op de Groeningesite die als tegenwoordige toegang tot het Groeningemuseum dagelijks door honderden mensen wordt betreden. Op de bovenverdieping vinden regelmatig lezingen, recepties en evenementen plaats georganiseerd door Musea Brugge.

12

Jean van Caloen en Louis Reckelbus

De aankopen van Jean van Caloen, grotendeels uitgevoerd in de tijdspanne tussen de twee wereldoorlogen, werden gedeeltelijk bepaald door de vriendschapsbanden tussen Jean van Caloen en Louis Reckelbus (1864-1958). Deze Brugse kunstenaar was als eerste conservator van het Stedelijke Museum voor Schone Kunsten in het Groeningemuseum een belangrijke figuur in de geschiedenis van Musea Brugge. Jean en Louis kochten beide op dezelfde veilingen en verdeelden of ruilden soms aangekochte werken onderling.

Raakvlakken in de beide collecties

De verzameling van Jean van Caloen bevat vele tekeningen die aansluiten op de collectie die reeds in het Prentenkabinet aanwezig is.

- *16de eeuw*
Zo is het blad van de 16de-eeuwse meester Frans Floris met studies naar antieke sculptuur in de collectie van Caloen een mooie aanvulling op de tekening van de kunstenaar in de collectie van het Brugse Prentenkabinet. Dit werk werd enige jaren geleden als topstuk erkend. Met de aanwinst van de privécollectie gaat ook de lang gekoesterde wens in vervulling om tekeningen van de Brugse renaissancekunstenaars Johannes Stradanus aan de deelcollectie van de meester toe te voegen. De kunstenaar is vertegenwoordigd met maar liefst zes bladen, naast de olieverschetsen en de reeks 'Nova Reperta' en andere prenten die reeds in de collectie van Musea Brugge aanwezig zijn.
- *17de eeuw*
De tekeningen van Erasmus II Quellinus en zijn zoon Jan Erasmus in de collectie van de Stichting bieden de mogelijkheid om de kunstenaarsfamilie Quellinus verder uit te diepen. Het Prentenkabinet bezit zelf een tekening van Jan Erasmus Quellinus. Ook de tekening van Hendrick Frans Verbrugghen van Jean van Caloen is een mooie aanvulling op een tekening die het prentenkabinet van deze meester bewaart, evenals een werk van zijn broer Pieter Verbrugghen II.
- *18de eeuw*
Met de 34 tekeningen van Jan Frans Legillon, voornamelijk schetsen van zijn reizen in Frankrijk, Zwitserland en Italië, wordt het oeuvre van deze meester in de Brugse collecties bijna verdubbeld. En van oud-academiedirecteur Jan Antoon Garemijn zijn er twee figuurstudies die naadloos aansluiten op de tientallen schilderijen en vele tekeningen die Musea Brugge van de meester bewaart.
- *19de en 20ste eeuw*
Onder de 19de en 20ste-eeuwse werken op papier zijn werken van Frank Brangwyn, de Britse kunstenaar van wie Musea Brugge de tweede grootste collectie schilderijen, grafiek en design ter wereld bewaart evenals werken van de Genete Jules De Bruycker, die door Brangwyn beïnvloed werd. Tekeningen van meesters als Théo Van Rysselberghe, Georges Lemmen, Henri Kerels en het schetsboek van Henri Leys zijn een mooie aanvulling op de grafiek die reeds vertegenwoordigd is in de deelcollectie van de Brugse prentverzamelaar en -handelaar Guy Van Hoorebeke, die in 2014 door Musea Brugge werd verworven.

Over Musea Brugge

Musea Brugge verbindt zijn rijke en veelzijdige collectie met mens en maatschappij, met verleden, heden en toekomst.

Musea Brugge geniet internationale bekendheid wegens haar rijke collecties, en specifiek voor de hoogstaande verzameling 15de- en 16de-eeuwse topwerken afkomstig uit de Zuidelijke Nederlanden.

Hoogtepunt van het Groeningemuseum - een van dé toplocaties van Musea Brugge - zijn de Vlaamse primitieven. Je vindt er topstukken van de belangrijkste meesters van de vroeg-Nederlandse schilderkunst uit de 15de en begin 16de eeuw: Jan van Eyck, Hans Memling, Hugo van der Goes, Gerard David, Hiëronymus Bosch en hun tijdgenoten. Het is één van de mooiste collecties ter wereld en bevat werken die mijlpalen zijn voor de Europese kunstgeschiedenis.

Beeldmateriaal

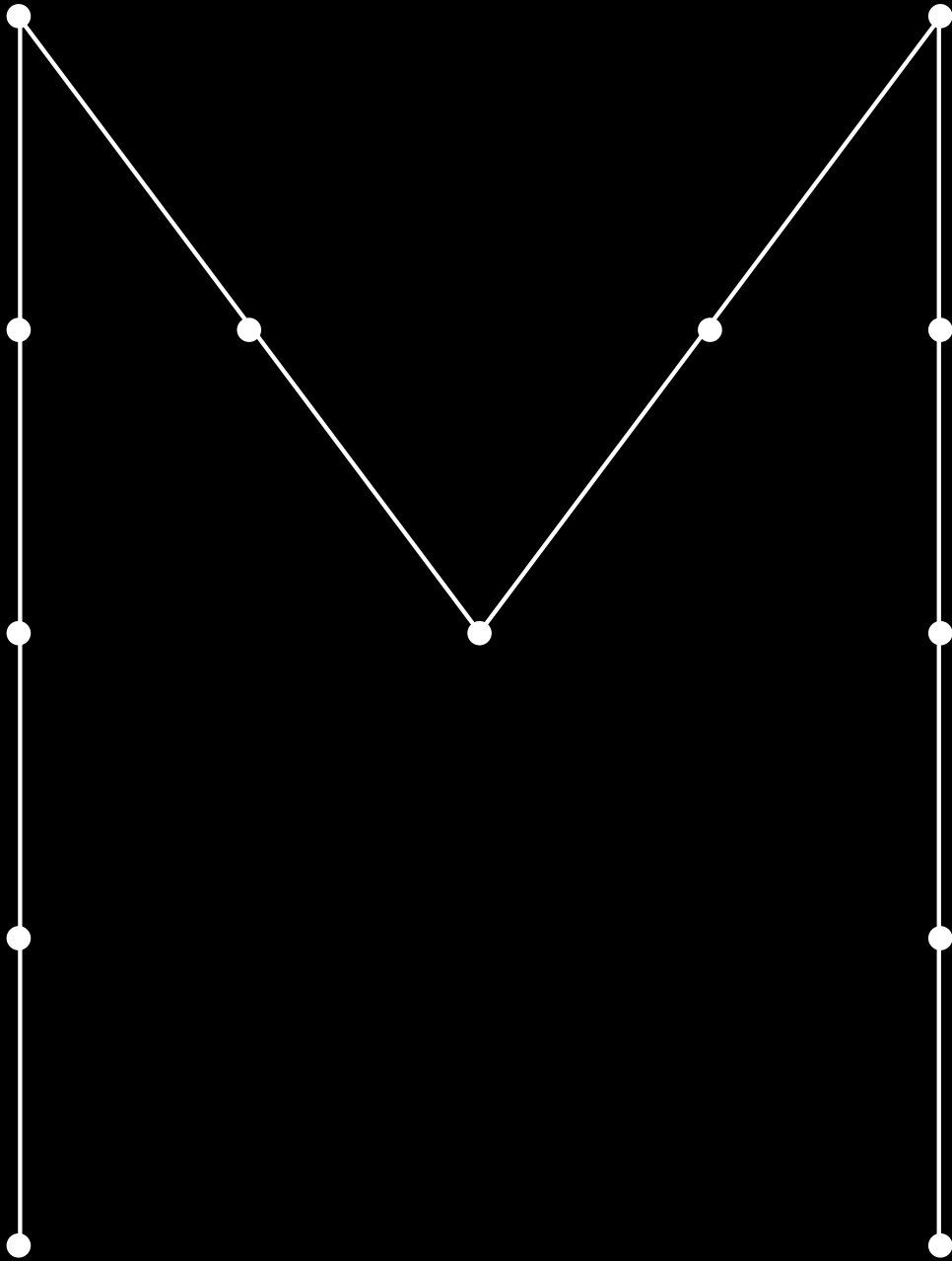
Alle beeldmateriaal kan gedownload worden via museabrugge.be/pers.

PERSCONTACT CLUB PARADIS
Micha Pycke
+32 (0)486 680 070
micha@clubparadis.be

PERSCONTACT MUSEA BRUGGE
Tom Deschacht
+32 (0)498 79 21 66
tom.deschacht@brugge.be

B

**Musea
Brugge**

**Ontdek
het nieuwe
Musea Brugge**